

फलगुः

फाः

फालः

‘फलेसक्तः मम फलायेदं कर्म करोमीति’ फले-
सक्तो नितरां बन्धं प्राप्नोति ।’ इति मलमास-
तन्त्रम् ॥

फलोत्तमा, स्त्री, (फलेषु उत्तमा ।) काकली-
द्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दुग्धिका । तत्-
पर्यायी यथा,—

“उत्तमा दुग्धिका दुग्धी फलोत्तमा फलित्वपि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

फलोत्पत्तिः, पुं, (फलाय उत्पत्तिरस्य । प्रशस्त-
फलानां उत्पत्तिरत्र वा ।) आन्वट्टः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

फलोदयः, पुं, (फलस्य उदयो यत्र ।) लाभः ।
सुरालयः । हर्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
(फलस्य उदयः ।) फलोत्पत्तिः । यथा, रघुः ।
“सोऽहमात्मन्युद्धानामाफलोदयकर्मणाम् ।
आवसुतद्वितीशानामाकारयवर्तनम् ॥”

फलः, पुं, (फल निष्पत्तौ + “लदाधारिष्णुलिभ्यः
कः । ” उणा० ३।४० । इति कः । सूत्रेण कलिभ्य
इति पाठस्य विकल्पितत्वात् बाहुलकात् क
इत्येके ।) विचारिताङ्गम् । इत्युणादिकोषः ॥

फलगु, चि, (फल निष्पत्तौ + “फलिपाटिनमि-
मनिजनामिति । ” उणा० १ । १६ । इत्युः गुणा-
गमश्च ।) अक्षरम् । इत्यमरः । ३ । २ । ५६ ॥
(यथा, माघे । ३ । ७६ ।

“तरीश्व तत्रत्यमफलगु भास्वं
सांयाजिकानावपतोऽभ्यनन्दतु ॥”

निरर्थकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
देवीभागवते । ५ । १५ । ३२ ।

“न फलगुवाक्यैः प्रतिबोधनीयो
राजा तु वीरैरिति नीतिशास्त्रम् ॥”

सामान्यम् । च्छन्दम् । यथा, भागवते । १।१३।४७।
“अहन्तानि सज्जानामपदानि चतुष्यदाम् ।
फलगूनि तत्र महतां जीवो जीवस्य जीवनम् ॥”

फलगुः, स्त्री, (फल निष्पत्तौ + उः । गुणागमश्च ।)
गयाख्यनदीमेदः । तस्या माहात्म्यादि यथा,—

साहस्रक्रोशद्वयं मानं गयायां परिकीर्तितम् ।
यश्चक्रोशं गयाचेनं क्रोशमेकं गयाशिरः ॥

तत्र पिण्डप्रदानेन तृप्तिर्भवति श्रान्ती ।
नगाज्जनाहनाच्चैव कूपाचोत्तरमायसात् ॥

एतद्वयाशिरः प्रोक्तं फलगुतीर्थं तदुच्यते ।
तत्र पिण्डप्रदानेन पितृणां परमा गतिः ॥

पृथिव्यां यानि तीर्थानि ये सनुनाः सर स च ।
फलगुतीर्थं गमिष्यन्ति वारमेकं दिने इव ॥”

इति गारुडं २३ अध्यायः ॥

अन्यत् गयाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * काकोडुम्बिका ।
इत्यमरः ॥ काकडुसुर इति भाषा ॥ (अस्याः
पर्यायी यथा,—

“भद्रा मलयः फलगुः स्यात् काकडुम्बिका च
सा ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

अस्या गुणाः । गुरुत्वम् । ग्राह्यत्वम् । श्रौत-
जत्वम् । खादुत्वम् । तृप्तिकारित्वम् । इति

राजवल्लभः ॥ रेणुमेदः । फागु इति प्रविष्टः ।
मिथ्यावाक्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥ वस-
न्तर्तुः । इति जटाधरः ॥

फलगुदा, स्त्री, (फलगुरिति नाम ददाति धारय
तीति । दा धारणे + कः ।) गयानदी । यथा,
“तत्र देशे गया नाम पुण्यदेशोऽतिविश्रुतः ।
नदी च फलगुदा नाम पितृणां स्वर्गदायिनी ॥”

इति दृढहर्मपुराणे ५६ अध्यायः ॥

फलगुनः, पुं, (फलति कार्यादिकमस्मादिति ।
फल निष्पत्तौ + “फलेर्गङ्क् च । ” उणा० ३ ।
५६ । इति उन्नन् गुणागमश्च । फलगुन्यां
फलगुनीनचने जातः इति वा । “अविष्टा
फलगुन्युराधेति ॥” ४।३।३४ । इति जातार्थ-
प्रत्ययस्य लुक् । “लुक् तद्धितलुकि । ” १।२।४६ ।
इति स्त्रीप्रत्ययस्य च लुक् । एतन्निश्चित्य
फालगुनशब्दे द्रष्टव्यम् ।) अर्जुनः । फालगुन-
मासः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (फलगुनी-
मये, चि । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥)

फलगुनालः, पुं, (फलगुनेन अलतीति । अल् +
अच् ।) फालगुनमासः । इति भूरिप्रयोगः ॥
फलगुनी, स्त्री, (फलगुन + गौरादित्वात् ङीष् ।)
नक्षत्रविशेषः । तच्च पूर्वफलगुनी उत्तर-
फलगुनी च । इति भरतधृतगोवर्धनानन्दः ॥
(यथा, महाभारते । ४ । ४२ । १६ ।

“उत्तराश्व्या पूर्वभागां फलगुनीभ्यामहं दिवा ।
जातो हिमवतः पृष्टे तेन मां फालगुनं विदुः ॥”
काकोडुम्बिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (फल्-
गुन्यां जाता । अविष्टाफलगुनीति अयो लुकि
लुक् तद्धितलुकोति स्त्रीप्रत्ययस्य च लुकि फल्-
गुन्यवाङ्मात्रां टानौ वक्तव्यौ इति वार्तिकोक्त्या
टः । टित्वात् ङीष् ॥)

फलगुवाटिका, स्त्री, (फलगुनां वाटोव इवार्थे
कन् ।) काकोडुम्बिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
(“गुणादयोऽस्याः काकोडुम्बिकाशब्दे ज्ञेयाः ॥”)

फलगुत्तकः, पुं, (फलगुना तृप्तिनाकायति
श्रीभते इति । आ + क्ते + कः ।) श्लोकाक-
प्रमेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

फलगुत्तसवः, पुं, (फलगुनासुत्तसवः ।) फलगु-
करखकगोविन्दोत्तसवः । दीनयात्रा इति
स्यातः । यथा, दीनयात्रापद्धतिः ।

“गोविन्दासुयहीतनु यात्राङ्गं तत् प्रकीर्तितम् ।
फलगुत्तसवं प्रकुर्वीत पञ्चाहानि त्रिहाणि वा ॥”

फल्यं, स्त्री, (फलाय हितमिति । फल + यत् ।)
कुसुमम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

फलकी [न्] पुं, (फलकः फलकस्तदाकारोऽस्य-
स्थितिः इति ।) मत्स्यविशेषः । इति शब्द-
माला ॥ फलुइ इति भाषा ।

फलफलः, पुं, सूर्यवातः । इति जटाधरः ॥ कुलार
वाताय इति भाषा ॥

फाः, पुं, सन्तापः । निष्कलभाषणम् । यथा,—
“फिः कोपे फाच्च सन्तापे तथा निष्कलभाषणे ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

ट्टिः । बर्हकः । यथा “फा ट्टही बर्हके
पुमान् ॥” इति विश्वः ॥

फाटकी, स्त्री, (स्फुट + कृत् । ङीष् । पृथोररा-
दित्वात् साधुः ।) स्फुटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

फाणिः, स्त्री, (फालयतीति । फल् गतौ + णिच् +
ङ् ।) गुडः । करम्भः । इत्युणादिकोषः ॥

फाणितं, स्त्री, (फल् गतौ + णिच् + क्तः ।) अर्ह-
वर्जितचुरसः । फेणीति स्यात् । इत्यमर-
भरतौ ॥ (यथा, महाभारते । १३।६।२३।
फलगुनी पूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः ।
भक्ष्यान् फाणितसंयुक्तान् इत्या सौभाग्य-
शब्दस्येति ॥”

अस्य गुणाः । गुरुत्वम् । अभिघ्न्यद्विजम् ।
हं ह्यत्वम् । कफपुत्रजत्वम् । वातपित्तश्रमनाशि-
त्वम् । अन्नवस्तिविशोधनत्वम् ॥ * ॥

“इद्यो रवस्तु यः पक्वः किञ्चिद्वाप्यो बहुद्रवः ।
स एवेक्षुविकारेषु स्यातः फाणितसंज्ञया ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

(यथा च ।

“शिराहर्षेऽङ्गनं कुम्यात् फाणितं मधुसंयुतम् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे नेषरोगाधिकारे ॥

“फाणितं शक्तवः सर्पिर्दधिमाज्जोऽम्बकाज्जिकम् ।
तर्पणं नृजलक्ष्मसुदावर्णहरं पिबेत् ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २३ अध्याये ॥

फायटं, चि, (फल्यते स्मिति । फल् गतौ + “लुब्ध-
स्यान्धान्तेति । ” ७ । २ । १८ । इति निपा-
तनात् साधुः ।) अनयायसक्तम् । इत्यमरः ।
७ । १ । ६४ ॥ कषायमेदः । यथा,—

“क्षिप्रोष्णतोये न्दितः फायट इत्यभिधीयते ।”
अपि च ।

“क्षुद्रद्रव्यपक्षे सम्यक् जलसुखं विनिःक्षिपेत् ।
पात्रे चतुःफलमिति ततस्तु खापयेज्जलम् ॥

सोऽयं पूणद्रवः फायटो भिषगुभिरभिधीयते ॥”
इति वैद्यकपरिभाषा ॥

(तथास्य प्रस्तुतविधिः ।

“सद्योऽभिष्णु पूतस्तु फायटन्मानकल्पने ॥”
इति वाभटकव्यस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥)

फालं, स्त्री, (फलाय श्रद्धाय हितम् । फल + अच् ।
यद्वा, फल्यते विदार्थ्यते भूमिरनेनेति । फल +
अच् ।) हलोपकरणम् । इति मेदिनी । फे, ३४ ॥

फालः, पुं, (फल्यते विदार्थ्यते च्छमनेनेति ।
फल + करणे अच् ।) काङ्गलस्य भूमिविदारक-
जौहः । फल्यते विशीर्यते नृभिरनेन सः ।

तत्पर्यायः । कृषिकः २ । इत्यमरः । १।२।१३ ॥
कृषकः ३ । फलम् ४ । इति भरतः ॥ कृषि-
का ५ । फालम् ६ । इति सुकृतः ॥ कृषिकम् ७ ।

इति हेमचन्द्रः । ३ । ५५५ ॥ महादेवः । नल-
देवः । कार्पासवस्त्रे, चि । इति मेदिनी । फे, ३४ ॥

नवविधदिव्यान्तर्गताष्टमदिव्यम् । तस्य विधि-
र्यथा । दृष्टव्यः ।

“आयसं द्वादशफलवटितं फालमुच्यते ।
अष्टाङ्गलं भवेद्दीर्घं चतुरङ्गलविस्तरम् ॥